

РЕШЕНИЕ

№ 3882

гр. С, 04.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г.СТ.Т.

при участието на секретаря СВ.В.О.

като разгледа докладваното от Г.СТ.Т. Гражданско дело № 20221110143889 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на „С“ АД срещу М. А. В..

Ищецът твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на неформален договор за предоставяне на ВиК услуги при публично известни общи условия. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника ВиК услуги (доставка на питейна вода и отвеждане на отпадни води) в посочения обект, а последният не е заплатила дължимата цена. Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че последният му дължи сумата от 1763,59 лв., представляваща стойност на доставени ВиК услуги за от 08.03.2019 г. до 05.09.2021 г. в обект, находящ се на адрес гр. С, жк „Л“ 2, бл.209, вх.В, ет.7, ап. 48, с клиентски номер *****, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК в съда – 19.01.2022 г. до окончателното изплащане, и сумата 37,21 лв., представляваща мораторна лихва за периода 08.04.2019 г. – 05.09.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от 25.01.2022 г. по ч.гр.д. № 2518/2022 г. на СРС, ГО, 178 състав.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника М. А. В. чрез назначения от съда особен представител – адв. Г. П. Ч., с който оспорва исковете по основание и размер. Оспорва през исковия период да е имал качеството потребител на ВиК услуги. Оспорва наличието на облигационно правоотношение с ищеца. Твърди, че начислените суми за завишени и не отразяват стойността на реално потребеното.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира следното от фактическа страна:

Предявени са положителни установителни искове с правна квалификация чл.422ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1, предл.1 ЗЗД, вр. чл.198 ЗВ и чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД.

Със заявление от 19.01.2022 г. „С“ АД е сезирала СРС с искане за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК срещу М. А. В. за сумата от 1763,59 лв., представляваща стойност на доставени ВиК услуги за периода 08.03.2019 г. – 05.09.2021 г. в обект, находящ се в гр. С, жк „Л“ 2, бл.209, вх.В, ет.7, ап. 48, с клиентски номер *****, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК в съда – 19.01.2022 г. до окончателното изплащане, и сумата 37,21 лв., представляваща мораторна лихва за периода 08.04.2019 г. – 05.09.2021 г.

С разпореждане от 25.01.2022 г. съдът е издал исканата заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, като е присъдил на заявителя и разноси в размер на сумата от 36,02 лв. държавна таса и 50 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Препис от заповедта е връчен на длъжника на 20.06.2022 г., като на 12.07.2022 г. е депозирано възражение по чл. 414 ГПК.

С разпореждане от 25.07.2022 г. на заявителя са дадени указания за предявяване на иск, като такъв е предявен в законоустановения едномесечен срок.

Към исковата молба е представена справка от 31.08.2021 г. чрез отдалечен достъп за вписвания, отбелязвания и заличавания по персонална партия на лицето М. А. В..

От заключението на комплексната съдебно-техническата и счетоводна експертиза, изготвена от вещите лица В. и Н., което съдът възприема като компетентно дадено. Констатира се, че стойността на предоставените ВиК услуги за исковия период възлиза на сумата от 1763,59 лв., която е била изчислена на база реален отчет.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

В предмета на делото са включени установителни искове, предявени от кредитор, в чиято полза е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК.

Целта на ищеца е да се установи със сила на пресъдено нещо спрямо другата страна съществуването на вземането, предмет на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК.

Съгласно чл. 193 от Закона за водите, обществените отношения, свързани с услугите за водоснабдяване и канализация, се уреждат със Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, при спазване изискванията на този закон. Според чл. 1, ал. 2 ЗРВКУ, ВиК услуги са тези по пречистване и доставка на вода за питейно-битови, промишлени и други нужди, отвеждане и пречистване на отпадъчните и дъждовни води от имотите на потребителите в урбанизираните територии, както и дейностите по изграждането, поддържането и експлоатацията на водоснабдителните и канализационните системи, вкл. на пречиствателните станции и другите съоръжения. По силата на §1, т.2 от ДР на ЗРВКУ „потребители“ по смисъла

на закона са юридически или физически лица - собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят ВиК услуги, и юридически или физически лица - собственици или ползватели на имоти в етажната собственост. Съгласно чл.3, ал.1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, потребители на услугите ВиК са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни и/или дъждовни води, на жилища и нежилищни имоти в сгради - етажна собственост и на водоснабдяваните обекти, разположени на територията на един поземлен имот и присъединени към едно водопроводно отклонение.

В случая за установяване качеството на ответника на потребител на ВиК услуги за исковия период от страна на ищеца е представен обективизиран на хартиен носител електронен документ – разпечатка на справка от 31.08.2021 г. чрез отдалечен достъп за вписвания, отбелязвания и заличавания по персонална партида на М. А. В.. В тази справка не се съдържат данни относно придобиване на имот, идентичен с процесния. Отразени са вписвания и заличавания на възбрани, но не може да се приеме, че в същата се съдържат данни, от които да се установява качеството на ответника на собственик/ползвател на имота, което от своя страна да обуслови извод, че последният има качеството потребител на ВиК услуги, изрично оспорено от страна на ответника.

При това положение не може да се приеме, че ищецът е изпълнил доказателствената си тежест да установи в условията на пълно и главно доказване качеството на ответника на потребител на ВиК услуги за исковия период.

С оглед изложеното ответникът не е надлежно пасивно материалноправно легитимиран да отговаря по предявения срещу него иск.

Следва да се отбележи също, че ищецът не е доказал размера на дълга за процесния период.

В проведеното производство ищецът носи тежестта да докаже правопораждащите спорното право факти - основанието, от което правото е възникнало и неговия размер.

Съдът намира, че предявената искова претенция остава недоказана, тъй като не се установява по несъмнен начин, че дружеството-ищец действително е доставило за процесния период твърдените количества питейна вода за обект собственост на ищеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 32 на Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи В и К услугите се заплащат въз основа на измереното количество изразходвана вода, отчетено чрез монтираните водомери, а отчетните данни се отбелязват в карнета, заедно с датата на отчитане и подписа на потребителя или негов представител.

От дружеството-ищец карнети съдържащи отчети и подписи срещу отчетените показания изобщо не са представени. Не е проведено при условията на пълно и главно доказване, че твърдението от него задължения на

ответника са такива представляващи стойност на реално доставени и отведени количества вода, респективно ответника да дължи сумите по издадената от дружеството-ищец фактури като главници и лихви.

Съгласно чл. 32, ал. 1 от Наредба № 4/2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи услугите В и К се заплащат въз основа на измереното количество изразходвана вода от водоснабдителната система на оператора, отчетено чрез монтираните водомери на всяко водопроводно отклонение.

Според чл. 35, ал. 1 отсъщата наредба показанията на водомерите се отчитат с точност до 1 куб. м. за период, който се определя в общите условия или договора, но не по-дълъг от шест месеца.

Следователно в Наредба № 4/2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи е предвидено ползваните В и К услуги да се заплащат само въз основа на реално измереното количество изразходвана вода от водоснабдителната система на оператора, отчетено чрез монтираните водомери на всеки потребител.

От това правило са предвидени и изключения, които са изброени изчерпателно.

С оглед това въззивният съд приема, че в проведеното производство не е доказано реално потребление на ВиК услуги за исковия период, през който от страна на ищеца са издавани фактури за начислените и дължими суми от ответника.

Не е доказано и наличие на визираното в Наредба № 4/2004 г. изключение.

Както е посочено, при отсъствие на потребителя или негов представител, същият е длъжен да уточни с оператора извършване на отчитането в удобно за двете страни време.

При неизпълнение на това задължение, следва да се приеме, че налице отказ за осигуряване на достъп. Отказът обаче следва да бъде удостоверен по надлежния ред и процедура - да е съставен протокол от длъжностно лице с удостоверяване на отказа на потребителя да осигури достъп, който протокол трябва да бъде подписан от длъжностното лице и поне от един свидетел, на когото са посочени трите имена, единен граждански номер и адрес.

В тази връзка не са представени никакви доказателства, които да удостоверяват правилното и законосъобразно извършване на отчет.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че претенцията на ищеца не е установена по своето основание и по размер.

По изложените съображения предявеният от ищеца иск за главницата следва да се отхвърли като неоснователен.

Предвид неоснователността на иска за главницата, като неоснователен следва да се отхвърли и искът за мораторна лихва с оглед акцесорния ѝ характер.

По разноските:

С оглед изхода на спора ищецът няма право на разноски по делото.
Ответникът е представляван от особен представител.
Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „С“ АД, ЕИК ***** срещу М. А. В., ЕГН *****, искове с правно основание чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1, предл.1 ЗЗД, вр. чл.198 ЗВ и чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД за признаване на установено, че М. А. В. дължи на „С“ АД, както следва: сумата 1763,59 лв., представляваща стойност на доставени ВиК услуги за периода 08.03.2019 г. – 05.09.2021 г. в обект, находящ се в гр. С, жк „Л“ 2, бл.209, вх.В, ет.7, ап. 48, с клиентски номер *****, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК в съда – 19.01.2022 г. до окончателното изплащане, и сумата 37,21 лв., представляваща мораторна лихва за периода 08.04.2019 г. – 05.09.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от 25.01.2022 г. по ч.гр.д. № 2518/2022 г. на СРС, ГО, 178 състав – като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____